

TỔNG GIÁO PHẬN SEATTLE
GIÁO XỨ CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM
Vietnamese Martyrs Parish of The Archdiocese of Seattle
6841 S. 180th St, Tukwila, WA 98188
Website: www.vmpwa.org

Suy Niệm Chúa Nhật VI Thường Niên Năm C
CON ĐƯỜNG DẪN TỚI HẠNH PHÚC

Sưu Tâm

Có thể vì quen thuộc quá nên chúng ta không nhận ra tính chất cách mạng của những lời giảng dạy này. Đó là một loạt những trái bom, mỗi câu là một lời thách thức. Các lời đó có tác dụng như điện lực, nó không phải chỉ là những ngôi sao im lặng, nhưng là những tia sáng chớp loè theo sau bằng những tiếng sấm bõ ngỡ và kinh ngạc! Đúng ra đây là những tiêu chuẩn thông thường bị đảo ngược. Những người mà Chúa Giêsu kể là có phúc thì thế gian cho là vô phúc, và những người Chúa Giêsu coi là vô phúc thì thế gian lại coi là có phúc. Thử tưởng tượng rằng gặp một người nghèo túng mà lại bảo họ rằng: bạn có phúc quá! Và gặp một người giàu có lại bảo họ rằng: khổ cho bạn quá! Nói như thế chẳng khác nào tuyên bố rằng giá trị của trần gian đã cáo chung, chẳng còn gì nữa.

Vậy đâu là chìa khoá của việc đó, chìa khoá nằm trong câu 24. tại đây Chúa Giêsu phán: “Khốn cho các người là những kẻ giàu có vì các người đã được phần thưởng của mình rồi!” Chúa Giêsu dùng từ “được” ở đây là chữ thường dùng khi nhận đủ số tiền trả cho một món hàng. Chúa Giêsu có ý nói rằng: “Nếu các người đặt cả tâm hồn và nghị lực để tìm kiếm điều thế gian yêu chuộng, các người sẽ được những điều đó, nhưng đó là tất cả những gì các người sẽ được. Theo cách nói mạnh mẽ ngày nay thì quả các bạn đã thành đạt rồi đó.

Câu chuyện ông nhà giàu với Ladarô nghèo khó minh hoạ ý tưởng này. Bước sang ngưỡng cửa đời sau, bị đau khổ, nhà phú hộ xin được giúp đỡ thì nhận được câu trả lời của cụ tổ Áp-ra-ham: “Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi!” Phần phước ấy là: “Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình.” (Lc16,25.19). Chỉ lưu tâm đến trần gian này, đầu tư tất cả vào đó, thì thật phải lẽ phần phước cũng sẽ chấm dứt tại đây. Câu chuyện này cũng được hoạ lại qua câu chuyện phú nông “Người giàu kia trúng mùa, thu hoạch hoa lợi dư dật, kho lúa quá đầy, không còn chỗ chứa thêm, ông phải suy tính mãi. Cuối cùng ông quyết định: “Được rồi, ta sẽ phá nhà kho cũ, xây kho mới lớn hơn, như thế sẽ có đủ chỗ chứa tất cả của cải, hoa lợi. Xong xuôi, ta sẽ

tự nhủ: của cải này có thể tiêu dùng trong hàng chục năm. Thôi, ta hãy nghỉ ngơi, ăn uống vui chơi!” Nhưng Thiên Chúa bảo: “Người thật dại dột! Tôi nay người qua đời, của cải dành dụm đó để cho ai?”

Và Chúa Giêsu kết luận: “Người nào lo làm giàu dưới trần gian nhưng nghèo nàn trên Nước Trời cũng dại dột như thế.”

Nhưng trên một phương diện khác, nếu các bạn dùng hết tâm hồn và nghị lực để sống trung thành với Thiên Chúa nhờ Chúa Giêsu, các bạn sẽ gặp đủ thứ rầy rà, rắc rối. Đối với các tiêu chuẩn trần gian thì bạn vô phúc, nhưng thành quả của bạn đang đến, và khi nó đến, bạn sẽ có được vui mừng đời đời. “Nếu thế ghen ghét anh em, anh em hãy biết rằng nó đã ghét Thầy trước. Giả như anh em thuộc về thế gian, thì thế gian yêu thích cái gì thuộc về nó, nhưng vì anh em không thuộc về thế gian nên thế gian ghét anh em! Tôi tớ không lớn hơn chủ nhà. Nếu họ đã bắt bớ Thầy, họ cũng sẽ bắt bớ anh em.” (Ga 15,18-20) “Nếu ai không vác thập giá mình mà đi theo tôi, thì không thể làm môn đệ tôi được.” (Lc 14,27).

Tại đây chúng ta phải đối diện với một sự lựa chọn đời đời, đó là một sự lựa chọn quyết liệt và liên tục mãi cho đến khi chấm dứt cuộc đời. Chúng ta muốn chọn con đường dễ dãi, con đường đưa đến thú vui và lợi lộc ngay trước mắt? Hay chúng ta chọn con đường khó khăn, chỉ thấy đờn đau trước mắt? Chúng ta có bám víu lấy lạc thú và lợi lộc hiện tại? Hay chúng ta muốn dấn thân và hy sinh những điều đó vì những của quý báu hơn? Chúng ta chú tâm vào những phần thưởng của thế gian này hay chú tâm vào Chúa Cứu Thế. Nếu chúng ta chấp nhận đường lối của thế gian thì phải lìa bỏ những giá trị của Chúa Cứu Thế, ngược lại nếu chọn Chúa Giêsu thì bạn không thể không khước từ giá trị của trần gian.

Chúa Giêsu biết chắc chắn con đường nào dẫn tới hạnh phúc. Có người đã nhận xét: “Chúa Giêsu đã hứa cho các môn đệ ba điều: Họ sẽ hoàn toàn không khiếp sợ, hạnh phúc cách vô lý và luôn luôn gặp khó khăn.” Chính Chúa Giêsu dạy rằng sự vui thỏa thiên thượng sẽ thường bù đắp bội cho những đau khổ trần gian. Thánh Phaolô cũng nói: “Một chút gian truân tạm thời trong hiện tại sẽ mang lại cho chúng ta cả một khối vinh quang vô tận, tuyệt vời” (2Cr 4,17). Lời thách thức của các phúc lành ấy là: chúng ta muốn hạnh phúc theo đường lối của Thiên Chúa hay đường lối của thế gian? Và chắc chắn chọn gì được nấy!